Al-Ikhlaas *SURAH 112*

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

In the Name of God, the Lord of Grace, the Ever Merciful.

Say: He is God, the One and only God (1)	قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾
the Eternal, the Absolute. (2)	ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ﴿٢﴾
He begets none, nor is He begotten, (3)	لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾
and there is nothing that could be compared to Him. (4)	وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ﴿٤﴾

(Renheten i Tron - Uppenbarad i Mekkah**)**

Guds absoluta enhet

Denna korta sūrah är likvärdig med en tredjedel av Koranen, som en autentiska ḥādīth bekräftar. Al-Bukhārī, den främsta de Ḥadīth-lärde, återger en ḥadīth som nämner en man, som hade hört en annan man recitera denna sūrah upprepade gånger. Han gick till Profeten, nästa morgon och berättade för honom med en kritisk ton om vad han hade hört, som om han ansåg att det var för lite. Profeten kommenterade:

"Jag svär vid Honom som håller min själ i Sin hand att denna sūrah är likvärdig med en tredjedel av Koranen."

Och det är faktiskt inget överraskande i det. För Guds enhet, som Profeten beordrades att förkunna för hela världen, är en tro som ska rotas i våra sinnen, en förklaring av människans existens och en livsstil i sig. Ur detta perspektiv kan man säga att sūrah, på det tydligaste sättet, har omfamnat grundläggande och mest fundamentala idéer om islams stora sanning

Det arabiska ordet "aĥad", som används här för att hänvisa till Guds enhet, är mycket mer precist än det mer frekvent använda ordet "wāĥid", som betyder "en". "Aĥad" har de ytterligare konnotationerna av absolut och kontinuerlig enhet samt en frånvaro av jämlikar.

Guds enhet är sådan att det inte finns någon verklighet och ingen sann och bestående existens förutom Hans. Dessutom får alla andra varelser den makt de kan besitta från Gud, som styr över denna värld. Inget annat överhuvudtaget planerar något för världen eller, för den delen, bestämmer något i den.

Al-Ikhlas

Detta är den tro som bör vara djupt rotad i oss. Den ger oss en fullständig förklaring av människans existens. När denna tro är klar och förklaringen har etablerat sig i våra sinnen, renas våra hjärtan från alla falskheter och orenheter. De frigörs därmed från alla band förutom deras band till den Unika Varelsen, till vilken enbart verkligheten av existens tillhör och som är den enda effektiva makten i denna värld. Således befrias det mänskliga hjärtat från slaveri till något i denna värld, även om det inte kan undvika tanken på att andra varelser existerar. Men varför skulle våra hjärtan sträva efter något som varken har en bestående verklighet eller någon självständig kraft att verka i denna värld? Den enda verkliga existensen är den av den Gudomliga Varelsen, och den verkligt effektiva makten är den Gudomliga Viljan.

När ett mänskligt hjärta frigör sig från att tro på något annat än den enda sanningen om Gud, och håller fast vid denna eviga sanning, börjar det njuta av sin frihet från alla bojor, falska idéer, onda begär, rädslor och förvirringar av något slag. När ett mänskligt hjärta finner Gud, vinner det mycket och förlorar inget. Så varför skulle det önska något annat än Guds behag? Varför skulle det frukta något, eftersom det inte finns någon absolut effektiv makt utom den hos Gud?

När ett koncept som inte ser något annat i världen än Guds verklighet etablerar sig i våra hjärtan och sinnen, börjar vi se denna genuina och bestående verklighet i allt Han har skapat. Det är då våra hjärtan känner Guds hand i allt. Det finns bara en nivå bortom detta, och det är när våra hjärtan inte känner något annat än Guds verklighet i hela universum.

Således tillskrivs varje händelse och varje rörelse i detta liv och i universum den första och enda orsaken, det vill säga Gud, som åstadkommer andra orsaker och påverkar deras effektivitet. Koranen tar stor omsorg om att etablera denna sanning. Den har alltid bortsett från uppenbara orsaker och kopplat händelser direkt till Guds vilja. Den säger: "När du kastade [en handfull damm], var det inte din handling, utan Guds." (8:17) "Segern kommer endast från Gud." (8:10 och 3:126) "Ni har ingen vilja förutom som Gud vill." (76:30)

Genom att bortse från alla uppenbara orsaker och koppla saker direkt till Guds vilja, tränger en känsla av lättnad försiktigt in i våra hjärtan så att vi inser den enda Frälsaren, från vilken vi kan be om vad vi än önskar och genom vilken vi räddas från all rädsla. Vi blir inte längre imponerade av uppenbara influenser, orsaker och skäl som inte bär någon verklighet eller sann existens i sig själva.

Detta är de steg på vägen som vissa mystiker, eller sufier, försökte klättra, men de avvek alltför långt från den. Islam vill att människor ska följa denna väg genom att kämpa med livets realiteter och leva ett mänskligt liv där de utövar den roll Gud har tilldelat människorna på jorden, genom att använda alla sina resurser och uppfylla alla de skyldigheter som har ålagts dem.

Från detta koncept om Guds enhet härrör en perfekt livsstil baserad på en förklaring av människans existens och de synsätt, känslor och egenskaper som den stimulerar. Denna livsstil är grundad på dyrkan av Gud ensam, vars vilja är den enda effektiva kraften i världen. Människor söker därför skydd hos Honom i tider av behov och rädsla, glädje och obehag, lättnad och svårigheter. För vad är nyttan med att vända sig mot en icke-existerande eller maktlös varelse? Denna livsstil ser endast till Gud som sin välgörare. Från Honom får vi våra trosuppfattningar, synsätt, värderingar, kriterier, lagstiftning, institutioner, system, etik och traditioner.

En Komplett Livsstil

På denna grund formuleras en komplett livsstil där människor utför alla sina aktiviteter och gör uppoffringar absolut och endast för Gud, alltid i hopp om att komma närmare sanningen. Denna livsstil stärker band av kärlek, broderskap, ömsesidig sympati och omsorg mellan alla varelser och mänskliga hjärtan. När vi talar om befrielse från fullständig underkastelse inför dessa känslor menar vi inte att människor ska förakta eller hata dem eller undvika att utöva dem. Istället uppstår de från Guds skapande hand och de är alla skyldiga sin existens till Honom. De är en gåva till oss från Gud som älskar oss och som vi älskar. Därför förtjänar de vår kärlek.

Detta är en sublim och upphöjd livsstil som ser på denna jord som liten, livet som kort, dess njutningar och lyx som av ringa värde; och frigörelsen från hinder som mänsklighetens stora mål. I Islam innebär dock denna frigörelse inte avskildhet, isolering och försummelse, och inte heller förakt för eller flykt från livet. Istället innebär det en kontinuerlig och uppriktig strävan och en evig kamp för att leda mänskligheten mot att underkasta allt i det mänskliga livet endast till Gud.

Följaktligen är det uppfyllandet av människans roll som Khalifa (Guds ställföreträdare) på jorden med alla dess skyldigheter, som vi redan har förklarat. Befrielse av själen genom ett liv i isolering och extrem andlighet är lätt att uppnå, men Islam godkänner det inte, eftersom det vill att dess följare ska uppfylla den roll som Gud har tilldelat människan, som ansvarig för jorden.

Befrielse av själen genom ett liv i isolering och extrem spiritualism är lätt att uppnå, men islam godkänner det inte, eftersom det vill att dess anhängare ska uppfylla människans roll som tilldelats honom av Gud som gav honom ansvaret för jorden och att uppfylla ledarskapets krav för att leda mänskligheten i en annan riktning. Denna uppfattning om två gudar, där en gud är ansvarig för det goda och en annan för det onda, motsägs fullständigt av konceptet om Guds absoluta enhet som betonas i Islam.

Detta ledarskap som mänskligheten behöver är den som strävar efter att lyfta människan och förverkliga den gudomliga viljan inom henne. Detta är den verkliga befrielsen, eftersom det uppmanar den mänskliga själen att sträva mot sin gudomliga källa och uppnå sin upphöjda status inom de ramar som Gud, den visa Skaparen, har definierat för den.

För detta syfte var det första fokus i det islamiska budskapet att etablera verkligheten av Guds enhet i människors hjärtan och sinnen. På detta sätt uppfattas det islamiska budskapet av själen, hjärtat och sinnet som en fullständig förklaring av människans existens, en livsstil och inte bara ett uttalat ord eller en inert tro. Det är livet i sin helhet och religionen i sin totalitet. De detaljer som senare tillkommer är inget annat än de naturliga frukterna av att denna enhet har etablerats i människors hjärtan och sinnen.

Alla avvikelser som drabbade anhängarna av tidigare gudomliga religioner, och som förvrängde deras trosuppfattningar, idéer och liv, uppstod i första hand från en försämring av konceptet om Guds absoluta enhet i deras sinnen. Men det som utmärker detta koncept i den islamiska tron är att det är djupt rotat i hela det mänskliga livet. Faktum är att det utgör grunden för ett realistiskt och praktiskt system för det mänskliga livet, tydligt återspeglat i både lagstiftning och tro.

Al-Ikhlas

Att säga "*Han är Gud, den ende Guden*" (Vers 1) betyder att "*Han är den Evige, den Absoluta*" (Vers 2) och att "*Han har inte fött någon, och Han är inte född, och det finns inget som kan jämföras med Honom*" (Vers 3-4). Men Koranen uttrycker det hela i detalj för ytterligare betoning och förklaring.

"Den Evige, den Absoluta" betyder också Herren till vilken hela skapelsen vänder sig för hjälp, och utan vars tillåtelse inget bestäms. Gud är den Ende och ende Herren. Han är den Ende Guden och Mästaren medan alla andra varelser bara är Hans tjänare. Till Honom och endast Honom riktas alla böner och vädjanden. Han och endast Han bestämmer allt självständigt. Ingen delar Hans auktoritet.

"Han har inte fött någon, och Han är inte född" betyder att Guds verklighet är djupt rotad, beständig och evig. Inga föränderliga omständigheter påverkar den någonsin. Dess kvalitet är absolut fullkomlighet vid alla tidpunkter. Födelse innebär härstamning och mångfaldigande och antyder en utvecklad varelse efter ofullständighet eller intighet. Det kräver en partner som baseras på likhet i väsen och struktur. Allt detta är fullständigt omöjligt i Guds fall. Kvaliteten av 'En' inkluderar avståndstagandet från en far och en son.

"*Det finns inget som kan jämföras med Honom*" betyder att ingen liknar Honom i något avseende eller är motsvarande Honom i någon aspekt, vare sig i deras verklighet som varelse, i det faktum att Han är den enda effektiva makten, eller i någon av Hans egenskaper eller attribut. Detta antyds i uttalandet om att **Han är 'En',** som gjordes i den första versen, men det upprepas för att bekräfta och förtydliga detta fakta. Det är ett avståndstagande från tanken om två gudar, som innebär att Gud är det godas Gud, medan det onda har sin egen herre eller gud, som enligt denna tro står i opposition till Gud och förstör Hans goda gärningar och sprider ondska på jorden. Den mest kända tvågudstron var den som perserna hade, där de trodde på en ljusets gud och en mörkrets gud. Denna tro var känd bland folket i södra Arabiska halvön, där perserna en gång hade en stat och utövade suveränitet.

Denna sura (kapitel) etablerar och bekräftar fast den islamiska tron på Guds enhet, precis som Sura 109, "De Otroende", är en förkastelse av varje likhet eller mötespunkt mellan det islamiska konceptet om Guds enhet och någon tro som tillskriver Gud mänsklig form, attribut eller personlighet. Varje sura behandlar Guds enhet ur ett annat perspektiv. Profeten brukade börja sin dag med att recitera dessa två suror i sunnah, eller frivillig bön, innan den obligatoriska gryningsbönen (fajr). Detta var säkerligen av stor betydelse.

Det faktum att dessa två suror reciterades tillsammans visar hur central och avgörande tron på Guds absoluta enhet är inom Islam. De markerar en tydlig gräns mellan den islamiska tron och alla andra trosuppfattningar som på något sätt kompromissar med, eller förminskar, denna grundläggande princip. Det är en påminnelse om den rena monoteismen som Islam står för, och om vikten av att hålla fast vid den i både tro och handling.